

Актуально про мультфільми

Мультфільми...

Щось тепле згадується з далекого дитинства, особливо, чиє дитинство не було християнським. Чи не звідси таке бажання багатьох батьків познайомити своїх дітей з мультфільмами? А, можливо, просто побачивши, що всі давно вже їх дивляться, обмінюються думками і обговорюють, хочеться і самому не «відставати», і якомога раніше познайомити своїх дітей з мультфільмами? Хтось дивиться «християнські», хтось – «розвиваючі», хтось – «старі добрі радянські» мультфільми, а дехто – все підряд. І, на жаль, дуже рідко можна почути авторитетну думку з цього приводу.

Дітям, безумовно, подобаються мультфільми, подобаються яскраві зображення, що швидко змінюються, ляльки, пісні та спецефекти. Діти можуть заворожено дивитись на екран, досить довго не відводячи погляду, і часто навіть не розуміючи сюжет, але поглинаючи інформацію. Телебачення, Інтернет – це потужний засіб впливу на особистість, який не можна недооцінювати.

Навіщо ж нашим дітям мультфільми?

Насамперед, хочеться сказати батькам, занепокоєним розвитком дитини, і тим, щоб дитина не відставала від однолітків. Мультфільми чи не з народження: навчання кольору, формам, лічбі, літерам, назвам тварин і багато іншої інформації... «Як добре, бо християни не повинні бути забитими, адже наш Бог – джерело усілякого розуму» – здавалося б, можуть подумати батьки. Але мультфільми не розвивають, і, переважно, мама з книгою в руках може набагато більшому навчити маля, ніж найкращий мультфільм «для розвитку». А от шкоди від миготіння екрану буде без сумніву більше. Це не секрет, що дошкільнята, яких навчали батьки, а не «комп'ютер», більш розвинуті, більш ерудовані, володіють більшим словниковим запасом і краще підготовлені до школи. Це загальноприйнята думка психологів і педагогів. Інформація з екрану надходить односторонньо, не встигає переосмислюватися, в результаті чого увага розсіюється, і ми отримуємо зворотній бажаному ефект. Дитина ідучи до школи повинна вміти отримувати інформацію від учителя та з книг, вести діалог, володіти навиками усного мовлення, розвивати дрібну моторику, логічне мислення, вміти переказувати прочитане, бути мотивованою, тобто, зацікавленою в отриманні знань, вміти взаємодіяти з іншими дітьми, а цьому не навчитися з екрану. Наприклад, відомий «розвиваючий» мультсеріал «Даша мандрівниця» (Dora The Explorer). Одноманітні серії, простий сюжет, неякісна музика, яскраві спецефекти, що ріжуть очі, – мультфільм не тільки не розвиває, а навпаки, затримує розвиток дитини. Здатність мультфільмів розвивати – дуже сумнівна. Крім того, чим більше дитина сидить перед екраном, тим менше їй хочеться читати книги і, особливо, Біблію.

А як щодо виховання? Тут мультфільми, часом, виступають у ролі чи не найефективнішого «вихователя»! Відомо, що діти буквально «живуть» тим, що бачать і чують. Мова і гри дитини можуть показати, чим дитина «харчувалась» духовно. Коли діти наповнені Словом Божим, вони цілий день говорять про нього, програють улюблені біблійні сюжети, співають, «проповідують». Перевірте, про що розмовляють ваші діти і про що просять вас частіше: почитати Біблію чи увімкнути мультфільм? Як сумно, коли, зустрічаючись з іншими дітьми в християнському середовищі, діти обговорюють не біблійні історії, духовні відкриття, а нові мультфільми, часто зверхньо ставлячись до тих, хто їх не дивився. Це спокушує тих «малих», хто не часто дивиться мультфільми, а батькам деколи дуже важно пояснити дітям, чому

іншим віруючим можна дивитись мультфільми, а їм – ні; чому, наприклад, мультфільм «Маша і ведмідь» не потрібно дивитись, коли інші люди в церкві дивляться?

Часто сучасні мультфільми мають окультний характер, вони продиктовані всесвітньою політикою та пронизані вченням Нью Ейдж (New Age – Нова ера). Не секрет, що виробники мали конкретну мету – загубити юні душі. Це добре відображено в статті «Небезпечні мультфільми» (*Християнська газета № 9, 2012р.*).

Садизм, окультні практики, гомосексуалізм, збочення, еротика, заклик до неповаги батьків і вчителів – ось далеко не повний перелік сцен, які можна побачити в сучасних мультфільмах. Людина змальовується викривлено, не як вінець Божого творіння, а як пародія на нього. Російські психологи зробили висновок: систематичний перегляд американських мультфільмів призводить до згасання репродуктивної функції. Образ жінки втрачає цнотливість і сором'язливість, наділяється фізіологічністю і жорстокістю. Поведінка головних героїнь вульгарна та хтива. Еротичні сцени завчасно розворушують сферу ваблення. Психологи часто визначають «романтичний голод» серед дітей. Ці переживання не мають нормального виходу і калічать психіку дитини. Це такі мультфільми як: «Шрек», «Красуня і чудовисько» і багато інших. Часто в мультфільмах жінок наділяють чоловічими рисами, що зумовлює змішування статей і може призвести до сексуальної дезорієнтації в майбутньому. Відбувається процес підміни краси потворністю, також утілюється схильність західного світу до одноманітності та спрощеності. Як сумно, коли батьки не цікавляться змістом мультфільмів, що дивляться їхні діти. Мислення дитини буквально пропитується антихристиянськими, гріховними, викривленими ідеями і сценами, які міцно затримуються в юних головах і серцях. Вони дають свої плоди та обіцяють вирости у велику проблему в майбутньому. Про яку духовність, любов до Бога, духовне зростання може йтися, коли діти Божі, малі чи великі, проводять час даремно біля телевізорів або моніторів комп'ютера, живлячись «сміттям» з великого «сміттевого звалища», сміючись над порожніми вульгарними жартами, закриваючи, таким чином, серце і совість, щоб не чути викриття Святого Духа? Якщо дитина постійно бачить батька, що «зрісся» з комп'ютером і поглинає інформацію там, сміється над черговим «приколом», або маму, яка наслідує приклад тітоньки з телевізора, – дитина наслідуватиме це вдвічі більше. Що ж приваблюватиме тоді дитину в церкві? Дитині в церкві буде нудно, безглуздо, нецікаво.

Хтось скаже: «Але ж потрібно навчити дитину відрізнити погане від доброго». Можливо, у віці 10 – 11 років, бачачи, що вплив однолітків збільшується, батьки можуть переглянути з дитиною декілька мультфільмів, обговорити їх і скерувати дитину до «правильного русла». Але навіщо робити дитину залежною від мультфільмів ще в дошкільному віці, коли її світогляд тільки формується? **«Від спокус горе світові, – бо мусять спокуси прийти; надто горе людині, що від неї приходить спокуса!» (Мв. 18:7).** Мислення дошкільника, який виріс «на казках» і комп'ютерних іграх, занурене в картини нереального світу, і це негативно впливає на подальший розвиток особистості. Крім того, потрібно додати, що мультфільми не задовольняють потребу дитини в любові, прийнятті, захищеності. Для дитини більш важливо провести час в теплом спілкуванні з батьками, щоб її вислухали і підтримали. Дітям дуже бракує близького емоційного зв'язку з батьком і мамою, і батьківського піклування не лише про фізичні, але й про душевні та духовні потреби дитини. Дуже просто «чимось зайняти» дитину, але набагато складніше виховувати та наставляти її.

«Але ж є «старі добрі радянські» мультфільми тощо», – скаже дехто. Ці «добрі» мультфільми відображають наше поганське минуле, час пантеїзму, обожнювання природи, до чого наша культура поступово повертається. Зв'язок з духовним світом, з бісами, лісовиками, домовиками, Бабою Ягою, змієм, феями і чарівниками – ось чим яскравіє наша

народна творчість, яка відображена в мультфільмах. «Дюймовочка», «Спляча красуня», «Попелюшка», «Червоненька квіточка» та інші казки – всі вони пронизані чаклунством, що Біблія однозначно називає гріхом. Зараз «Вечірню казку» по телебаченню веде милий Домовичок, якого зображено добрим, пухнастим другом. Що це, як не зв'язок з бісами? Дитина, познайомившись з таким «товаришем» в дитинстві, буде не проти товаришувати з ним і в більш зрілому віці.

Можливо, деякі «радянські» мультфільми, особливо про тварин, мають повчальний зміст – навчають сміливості, дружбі, щедрості, взаємній підтримці, вірності та іншим гарним рисам. Але відсоток таких мультфільмів дуже малий і потрібно докласти зусиль, щоб знайти їх.

Частіше зустрічаються мультфільми без смислу і сюжет яких можна описати одним реченням: «Зроби іншому боляче і почуватимешся краще» (наприклад, «Ну, постривай!», «Маша і ведмідь», «Том і Джері» тощо). Позитивний виховний вплив інших мультфільмів теж можна піддати сумніву. Наприклад, ситуації, коли добрий кіт Леопольд знову осміяний і зневажений, а хитра Лисиця знову виграє, позбавляють дитину почуття справедливості та бажання наслідувати добро. Навіть коли «добро перемагає», часто це досягається тим, що ворога знищують, вбивають, відплачують йому «сторицею», що суперечить Писанню: **«...любіть ворогів ваших...»**

«Як же дитина почуватиметься в школі, адже діти сміятимуться з її затурканості?» – виправдовуються батьки. Але є різниця в тому, що дитина дивитиметься мультфільми раз на місяць чи кожного дня так, що не зможе без них жити. Крім того, раніше педагоги суворого обмежували час перегляду телепередач дітьми. Наприклад, для молодшого школяра це становило не більше 30 хвилин на день. Пам'ятаєте, мультфільми показували лише по 10 – 15 хвилин? І цей час обмежувався невірними спеціалістами! Сьогодні багато християн давно «перегнали» людей «цього світу»!

Поговоримо про «християнські» мультфільми. Здавалося б, як чудово: увімкнули батьки мультфільм, пішли займатися своїми справами, а дитина «духовно збагатилась». Але переглянувши деякі «християнські» мультфільми, можна зробити висновок, що вони зроблені, щоб відштовхнути людину від Бога і посміятися з Біблії. І неважливо, що мультфільм називається, наприклад, «Ковчег Ноя» – окрім назви там, можливо, не має нічого біблійного. Навіть «християнські» мультфільми батьки повинні переглядати, і, бажано, до того, як показувати дітям. Під час перегляду краще коментувати і вказувати на розбіжність з Біблією. Іноді мультфільм, наче б то, не поганий, але антигерої (наприклад, Ірод, Голіаф, диявол тощо) показані так яскраво, і їхній гріх так голосно «говорить» з екрану, що невідомо, що саме запам'ятає дитина, переглянувши такий фільм. Можливо, поведінка яскравого антигероя запам'ятається більше, і шкода від мультфільму набагато переважить те позитивне, що, здавалося б, він дає. Крім того, навіть в найкращих сюжетах ясно видно розбіжності з Біблією. Якщо в сім'ї мало читають Писання, то з «екрану» воно сприйматиметься як казка. Що це, як не викривлення сприйняття Слова Божого?

Ще хочеться сказати: дитина все життя пам'ятатиме і любитиме те, що бачила і чула в дитинстві. І від нас залежить, – будуть це мультфільми чи Писання. Мультфільми – проблема, в основному, батьків і дітей дошкільного і молодшого шкільного віку. Пізніше це – комп'ютерні ігри та Інтернет. Зв'язок між цими проблемами очевидний.

Згадаймо, чим ми повинні «наповнювати» голови і серця наших дітей, про що говорить нам Господь:

«Слухай, Ізраїлю: Господь, Бог наш – Господь один!»

І люби Господа, Бога твого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю!

І будуть ці слова, що Я сьогодні наказую, на серці твоїм.

І пильно навчиш цього синів своїх, і будеш говорити про них, як сидітимеш удома, і як ходитимеш дорогою, і коли ти лежатимеш, і коли ти вставатимеш.

І прив'яжеш їх на ознаку на руку свою, і будуть вони пов'язкою між очима твоїми» (Повт. 6:4-8).

Наостанок, декілька простих порад:

Кожного дня знаходьте час читати з дітьми Писання, розбирати його та роздумувати над ним на певному рівні і зрозумілою дитині мовою.

Заохочуйте дитину, яка вміє читати, щодня самостійно читати хоча б декілька віршів, краще вголос, а потім обговорити прочитане з батьками. Якщо дитина відвідує школу чи дитсадок – просніться раніше і почитайте з нею вранці Біблію.

Читайте цікаву дитячу християнську літературу, оповідання, наприклад, книги Христини Рой, Олени Чепілки, вірші, журнали. Виконуйте творчі завдання.

Слухайте хороші християнські пісні, частіше співайте вдома, можна і в супроводі саморобних музичних інструментів. Дітям подобається співати. Готуючись до сну, заспівайте разом християнський гімн, наприклад з «Пісні Відродження». Розкажіть на ніч дитині не казку, а прочитайте біблійну історію, пояснюючи, до того ж, біблійну істину.

Вивчайте Писання напам'ять, і чим старше стає дитина, тим більше. Помістіть слова Писання де їх можна бачити: на холодильнику, над ліжком, над столом тощо. Вивчайте вірші із Біблії разом!

Знизьте, наскільки це можливо, вплив мультфільмів на дітей! Поставте собі за мету – відводити Богу та Його Слову 1 місце. Постійно і невпинно рухайтесь до цієї мети. Безумовно, це потребує багатьох зусиль і часу, але ж до цього закликає нас Господь Ісус Христос!

Баклан Світлана,
вчитель початкових, старших класів, філолог,
член церкви ЕХБ Хортицького р-ну, м. Запорожжя
тел: 0996695935
Схвалено ст. пресвітером Запорізької обл.
Метленко П.П.